

Warszawa, dnia 10 maja 2023 r.

KILW/066/08/23

**Pan
Maciej Olechowski
Przewodniczący Ogólnopolskiego Związku
Zawodowego Lekarzy Weterynarii
„Bezpieczeństwo Żywności i Zdrowie Zwierząt”
Aleje Jerozolimskie 101 lok. 4
02-011 Warszawa**

W odpowiedzi na pismo z 24 kwietnia 2023 r. uprzejmie informuję, że sprawy związane z sytuacją prawną i społeczną urzędowych lekarzy weterynarii, w tym także wyznaczonych lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej od 2021 roku są przedmiotem działania Porozumienia Warszawskiego utworzonego z inicjatywy Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

W jego skład wchodzi: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, reprezentująca wszystkich lekarzy weterynarii w Polsce, Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, Stowarzyszenie Urzędowych Lekarzy Weterynarii oraz Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, a więc wszystkie (z wyjątkiem Państwa) organizacje skupiające również urzędowych lekarzy weterynarii. Porozumienie Warszawskie w wyniku swojego działania, w tym negocjacji ze stroną rządową doprowadziło do:

- utrzymania sposobu wynagradzania od zbadanej sztuki tuszy przy badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa wobec planowanego przez ministerstwo wynagrodzenia naliczanego „za godzinę”;
- zażegnania po raz kolejny próby wprowadzenia etatyzacji wyznaczeń;
- nowelizacji art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, dzięki której wprowadzono możliwość zawierania umów przez powiatowych lekarzy weterynarii z wyznaczonymi lekarzami weterynarii w ramach zakładów leczniczych dla zwierząt lub prowadzonej przez lekarzy weterynarii działalności gospodarczej;
- wyłączenia w przedmiotowym rozporządzeniu wynagrodzenia personelu pomocniczego z puli wynagrodzeń należnych wyznaczonym lekarzom weterynarii;
- wynegocjowanie stawki godzinowej w wysokości 68,00 zł wobec planowanej przez ministerstwo stawki 51,00 zł;

Należy przypomnieć, że uzgodnienia przyjęte podczas negocjacji z Wicepremierem, a zarazem ówczesnym Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henrykiem Kowalczykiem ustalały wysokość stawki wynagrodzenia wyznaczonych lekarzy weterynarii na poziomie 99,00 zł/godzinę. Złamanie przez stronę rządową powyższego uzgodnienia oraz zawieszenie możliwości zawierania umów na przyszły rok z wyznaczonymi lekarzami weterynarii, rozumiane jako przejaw chęci wprowadzenia „etatywacji wyznaczeń” były bezpośrednią przyczyną zorganizowania przez Porozumienie Warszawskie pikietę połączonej z wręczeniem Ministrowi petycji. Już na dzień przed planowaną pikietą zostało wycofane zawieszenie możliwości zawierania umów z wyznaczenia. Niestety pikieta pod Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi z powodu bardzo miernej frekwencji, głównie ze strony Państwa środowiska, nie skłoniła resortu do powrotu do stołu negocjacyjnego, a mimo to spowodowała odejście od planu etatywacji wyznaczeń, co jasno wynika z odpowiedzi Ministra na złożoną wówczas petycję. Powyższe było możliwe dzięki solidarnemu działaniu wszystkich członków Porozumienia Warszawskiego, gdyż jak pokazuje historia samodzielne próby rozmów poszczególnych organizacji z resortem rolnictwa zawsze służyły kolejnym ministrom do rozgrywania środowiska urzędowych lekarzy i marginalizacji ich żądań odnośnie sposobu zatrudniania i wynagradzania.

Jednocześnie informuję, że jako Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej aktywnie uczestniczę w pracach Ogólnopolskiego Porozumienia Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego. Poszczególne samorzady reprezentowane są tam przez Prezesów/Przewodniczących szczebla krajowego lub inne osoby ich reprezentujące. Podczas spotkań i obrad tego gremium nie praktykuje się specjalnych „debat” na temat problemów poszczególnych zawodów, natomiast w drodze dyskusji i osiągnięcia konsensusu wszystkich członków, Porozumienie udziela poparcia kierowanego bezpośrednio do adresata wskazanego przez wnioskodawcę w postulowanej sprawie np. na mój wniosek wystąpiliśmy wspólnie do Ministra Transportu w sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy. Wobec powyższego proszę o przesłanie projektu stanowiska/wniosku ze wskazaniem jego adresata. Deklaruję jego przedstawienie na najbliższym posiedzeniu Ogólnopolskiego Porozumienia Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego, pod warunkiem, że będzie rzetelnie odnosiło się do stanu faktycznego. Z naszych informacji wynika bowiem, że w znaczącej części powiatów decyzje administracyjne w sprawie wyznaczenia do czynności określonych w art. 16 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej wydawane są z datą obowiązywania do końca bieżącego roku. Podobnie ma się sprawa z datą obowiązywania umów zawieranych na ich podstawie. Jak wynika z pisma Głównego Lekarza Weterynarii z dnia 21 marca 2023 r. skierowanego do Wojewódzkich Lekarzy Weterynarii możliwe jest wydanie decyzji w sprawie wyznaczenia oraz zawarcie umowy na okres do końca 2023 r. po dokonaniu odpowiedniej analizy potrzeb i możliwości organizacyjnych i finansowych powiatowego inspektoratu weterynarii. W przedmiotowym piśmie zawarta jest jedynie sugestia podpisywania powyższych umów z terminem obowiązywania do 30 czerwca br., do której zapewne część Powiatowych Lekarzy Weterynarii się przychyliła. Z naszych informacji wynika, że sugestia ta spowodowana jest podjęciem i niezakończeniem przez Państwa Związek negocjacji ze stroną ministerialną nad przyjęciem jednolitych wzorów umów z wyznaczenia.

Wobec powyższego niezrozumiałym jest, dlaczego związek zawodowy, inicjujący prace nad wzorem umowy (która nota bene będzie miała ograniczone zastosowanie, gdyż, jako umowa cywilno-prawna jest indywidualnym i dobrowolnym aktem dwustronnym), naturalną konsekwencję swoich działań próbuje definiować jako zagrożenie i to rozszerzająco dla ogólnego bezpieczeństwa zdrowia publicznego, o czym świadczy zdanie zawarte w Pańskim piśmie: „*Na konieczność przeprowadzenia debaty „Okrągłego Stołu” wskazuje także uzasadnione zagrożenie dla bezpieczeństwa żywności*”. Jako Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej zwracam uwagę, że budowanie atmosfery niezidentyfikowanego zagrożenia bezpieczeństwa polskiej żywności może być szkodliwe dla wizerunku urzędowych lekarzy weterynarii oraz interesów polskich producentów żywności.

Z poważaniem,

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Marek Mastalerek

Do wiadomości:

- Członkowie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej - wszyscy.